

pripravljajoč vse posrebnost za dostojni sprejem. Popoldne se je zbrala šolska mladina po vodstvu svojih učiteljev, občinski predstojniki, drugi veljaki in mnogo občinstva. S solznimi očmi so se zahvalili novodošli č. g. župnik sprejemnim govorom č. g. provizorja Pajtlerja, jedne učenke ter jednega učenca. Te solze so nas prepričale, da jim je svet njihov poklic, da nam je vdano njihovo blago srce, da nam hočejo biti dober duhovni oče in hraber vodja na vse strani. Zategadelj smo neizmerno veseli, da jih imamo, Vekovečnega gospodarja zemlje in neba pa prosimo, da nam jih mnogo let ohrani zdravega in krepkega. V to pomoz Bog! —a—

Iz Žalca. (Nove stavbe.) Odkar leze železna kača od Celja do Velenja, se je spremenilo po naših krajih mnogokaj. Ako se pelješ s Savinjsko železnico, vidiš med potom marsikatero novo stavbo, ki je v teku zadnjih mesecev nastala. Se vé, da tudi mi Žalčani nečemo za drugimi našimi sosedi zaostati in naš trg se vedno lepša in širi. Ne bom našteval novih lepih hiš, ki so se po našem trgu deloma že postavile, deloma pa se še stavijo, ampak dovolite mi, gospod urednik, nekaj besedic o poslopjih, ki se iz železničnega voza vidijo. Gospod Šimon Kukec je namreč postavil pri kolodvoru lepo hišo, kjer se bo v kratkem odprla gostilna za železniške potovalce. Kdor večkrat z železnico potuje, pač dobro vé, kakšna dobrota in potreba je taka gostilna. Blizu te hiše pa stavi isti gospod še veliko novo pivovarno, ki bo, kakor se sliši, po najnovejšem slogu narejena in tudi vsi stroji bodo popolno novi, katere bo veliki parni stroj gnal. Veliki del te tovarne je že dodelan in reči moramo, da bo ta pivovarna tako izvrstno urejena, upamo, da se bo izdelovalo tudi toliko izvrstnega Savinjskega piva, da nam te pijače ne bo več treba od ptujcev in židov dobivati.

S Pohorja. (Občinska cesta.) V kako slabem stanu je cesta v Lehnu, kažejo besede veleč. gospoda okrajnega glavarja: »To ni častno za občino, ki ima večinoma kamenito okolico in vendar tako slabo cesto, kakoršne je težko še kje najti!« In zares, marsikateri bi si rad ogledal lepo šolsko poslopje, a te nezrečeno slabe ceste — bolje »luže« — brez vsakega peš pota se mora vsak tujec zbiti. Lehenčan pa, ki se ne more te ceste ogniti, naj pa stori tako, kakor nek tamošnji, res »bistroumni« kmet! Šel je namesto po cestnih luzah, raje po potoku rekoč: »Voda tam — voda tu; pa ta je vsaj čista!« Našim otrokom pa bode narediti velike, čolnom podobne »cokle«, da se lahko čez imenovane »luže« v šolo pripeljajo. In z ozirom na to, da uboga živina in orodje pri takej vožnji veliko trpi, mislim, da nam sedanji, novi občinski odbor napravi boljše cesto, posebno pa steze. Z Bogom!

Iz Vitanja. (Shod.) V nedeljo popoldan, dne 30. oktobra imela je Slovenje-graška »podružnica sv. Cirila in Metoda« svoj shod v Št. Florijanu. Č. g. M. Fideršek pozdravi zbrano občinstvo ter mu razloži namen te družbe. Ozira se na delovanje sv. bratov Cirila in Metoda, ki sta prinesla slovanskemu narodu krščansko vero. A s tem sta se zamerila Nemcem, ki so dobro vedeli, da bodo v prihodnje še težje Slovane ponemčevali, če jih bodo vodili domači dušni pastirji ter jim odprli pot do višje omike. Tožijo tedaj sveta brata krivovere, toda ta sta bila spoznana za nedolžna. Družba sv. Cirila in Metoda skuša njuno delovanje nadaljevati, poteguje se za versko šolo, dela na to, da bi se otroci v šoli učili vsaj v nižjih razredih v svojem maternem jeziku, v katoliškem slovenskem duhu, skrbi pa tudi, da bi stariši, katehetje in učitelji pri vzgoji otrok složno delovali, drugače je njih trud zastoj in godilo bi se njim, kakor možu in ženi, ki sta imela le malo gredico. Žena je nasejala na skrivnem solato, mož pa boba, in

ko začne zeleneti, populi žena vso zel in tudi bob, pusti le salato; pride pa mož, ta pa potrga vso salatico misleč, da bo bob ležje rastel. Zadnjič ničesar ni bilo. Tako je z vzgojo. — Na to povzame besedo predsednik podružnice, č. g. A. Ostrožnik ter dokazuje prav živo, kako potrebne so podružnice sv. Cirila in Metoda tudi na Stajarskem. Sola ima velik upliv na otroka in če je šola slaba, slaba je tudi vzgoja; podlaga pravi šoli pa je sv. vera, ki blaži srce in ga s čednostmi napolnjuje. Ta družba pa ravno skrbi, da se take šole ustanovijo in da se zabranijo kolikor mogoče nemške, šulvereinske šole, ki hočejo ne le samo otroke odtujiti slovenskemu narodu, temuč tudi izbaciti iz šole krščansko vero. Po dokončanem govoru oglasilo se je precej novih udov. Vrli Florijančani in sosedi, ohranite v spominu, kar ste slišali to nedeljo, ljubite svoj jezik, v katerem vas je učila mati spoznavati Boga in podpirajte radi družbo sv. Cirila in Metoda!

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Avstrijsko. Odkar biva cesarska rodbina zopet na Dunaji, je ondi jako živo, ker prihaja tje iz vseh stranij višja gospoda, da se pokloni iz raznih vzrokov svilemu cesarju. Se vé, da pusti v tem več ali manj denarja v glavnem mestu, na korist tamošnjih prebivalcev. — V državnem zboru je bilo vže koj v prvi seji jako živahno, najbolj zavoljo Libere, kajti nemški nacionalci bi radi, da vlada koj razveljavi razpuščenje tamošnjega mestnega zastopa, drugim pa se ne vidi, da je za to vže le taka sila. To pa tudi ni mogoče, dokler še živimo v Avstriji, ne pa v nemškem rajhu, kamor hrepenijo možje, ki so bili v Liberskem mestnem zastopu. — V klubu konservativcev je skoraj sama nezadovoljnost in je mogoče, da ves klub razpade, ali kaj potem? Po polnem liberalna vlada!

Češko. Na shodu čeških poslancev v Pragi so sklenili resolucijo, naj se dela od vseh poslancev, kar jih družijo, ne pa kar jih še loči dalje, kakor vže sedaj stojé. Ne vemo, če bode tako, ali iz srca želimo, kajti da se šopiri nemški liberalizem čedalje huje, to je delo mladočeških liberalcev, ker so razbili »železni krog« prejšnje desnice, ne da bi bili pridobili kaj za-se.

Štajarsko. Predsednik višje sodnije za štajarsko in koroško deželo, na mesto dr. vit. Waserja, postal je grof Gleispach, doslej predsednik dež. sodnije v Gradci. Upamo, da ne bode tako strasten Nemec in prijatelj judov, kakor je bil toliko let vit. Waser. — Pri dopolnilnih volitvah v mestni zastop v Gradci pride največ »novih mož« v mestno hišo, ker starim se očita, da so bili slabi gospodarji z občinskim premoženjem. No bolji tudi novi ne bodo, saj so liberalci in torej zapravljevci.

Koroško. Shod nemških liberalcev bi se vršil v Celovci vže zadnjo nedeljo, toda nedelja je prišla, shoda pa ni bilo in kolikor se kaže, ga tudi ne bode. Dobro, saj ga ni bilo nikoli treba. — Načrt postave, ki naj vredi »zavarovanje« družine, sklenjen v dež. zboru, ni dobil najvišjega potrjenja. Škoda ga menimo, da ni, saj je bil delo nemškutarjev-liberalcev in torej gotovo ne na korist kmetov.

Kranjsko. Vodja dež. vlade, baron Hein je bil v ponedeljek pri svilem cesarju, zahvalit Nj. veličanstvo za svoje imenovanje. Je-li bil tudi pri grofu Taaffe in kaka naročila je ondi prejel? — V jami pri Postojini je bilo v minolem poletju 2080 oseb in je to manjše število, kakor je bilo druga leta.

Primorsko. Gosp. Ivan Bolé, ravnatelj c. kr. kmet. kem. poskušališča v Gorici, se je podal v Azijo in pojde pozneje tudi v Ameriko, da si ogleda po onih krajih svilorejo in druge stroke gospodarstva. Bolé dobi denar za svoje potovanje od c. kr. vlade. — V Dornberski županiji so zasledili tršno ušico in se torej ta sovražnica vina zajeda čedalje globlje v gorice na Krasu.

Tržaško. V Trstu obstoji c. kr. gimnazija vže 50 let in so imeli te dni vsled tega posebno slovesnost, ter so se je vdeležili nekdanji učitelji in učenci v mnogem številu. — Novo slov. pevsko društvo se je ustanovilo v Nabrežini in ono skuplja vže precejšnje število slov. pevcev in pevká. To je vse hvale vredno, kajti lepo petje blaži srce in dela veselje poslušalcem pa tudi pevcem samim.

Istersko. Znano je, da je posl. Spinčič odstavljen iz svoje službe, sedaj pa se preiskuje v posebnem odseku drž. zbora, ali se je to zgodilo po pravici, ali na škodo časti drž. poslanca.

Ogersko. Kakor je podoba, odstopi grof Szápáry in ni še znano, kdo mu bode naslednik. Ako odstopi Szápáry iz uzrokov, kakor se beró v liberalnih listih, potem ni škode za-nj. Za kalvince in jude dela tudi drug lahko, za to ni treba katol. grofa, učenca oo. jezuitov. — Kolerá po ogerskih deželah žanje še vedno, vendar pa se kaže, da ji pojemlje moč, kajti le bolj redki so mrličí. Daj Bog, da kmalu ta morilka poneha, kajti strahú pred njo je veliko in tudi denarja požre veliko.

Vunanje države.

Rim. Od časa do časa pride liberalnim listom na misel »izpustiti« po svetu debelo raco o slabem zdravju sv. očeta Leona XIII.; tako tudi v zadnjem tednu in nekateri so znali, da so sv. oče omedleli ali da jih je zadela kap. Hvala Bogu, pa je ta novica le raca, in so sv. oče zdravi, kolikor je to pri tolicih letih sploh mogoče.

Italijansko. Volitve so se za vladó obnesle bolje, kakor si je sama obetala, kajti stranke, ki so zoper ministerstvo, izgubile so precej poslancev, posebno republikanci so imeli pri teh volitvah slabe ure. — Ruski princ Sergij se je mudil v unem tednu v Rimu ter so ga sv. oče Leon XIII. slovesno vsprejeli; pri kralji Umberto pa se ni oglasil, sicer bi ga sv. oče ne bili vsprejeli.

Španjsko. V Granadi je vzburknila neka ustaja, ali ne zna se, kaj da je ljudi pripeljalo do ustaje: ker je po drugih mestih vse mirno, menimo, da nima ona ustaja večjega pomena. Ustajniki vpíjó po kruhu in delu.

Francosko. Odkar je vlada izgnala usmiljene sestre iz bolnišnic, rastejo stroški za javne bolnišnice sila naglo, bolniki pa ne dobijo postrežbe, kakor so je potrebni, kajti postrežba iz kršč. ljubezni in pa za plačilo si gresta sila na vs križje. — Delalci v Carmauxu niso zadovoljni, ako jim vlada ne izpusti vseh onih, ki jih je zaprla v času strajkanja. Tega si pa vlada vendar-le ne upa, kajti to bi bilo delalce vspodbujati na strike.

Belgijsko. Ker ni obveljala splošna volilna pravica, začeli so rogovileži, posebno v Lüttichu razsajati in pretíjo celo kralju Leopoldu II. na razne načine. To so vam žalostne reči!

Angleško. V Londonu in še bolj v Lancashiru so delalci po tamošnjih tkalnicah za volno, odpovedali delo ter zahotevajo, kakor drugod, manj ur dela pa več plačila. Dobro, ko bi le bilo taci, da bi zmogli plačilo.

Nemško. Stari Bismarck ne najde miru ter še vedno misli, da še pride ura, ko ga pokliče cesar na-

zaj, za drž. kancelarja. Prav, toda z zabavljanjem proti cesarju pač ni verjetno, da doseže svoj namen in mož zabavlja vidno ne toliko zoper svojega naslednika generala Caprivija, kolikor zoper cesarja, češ, da dela in govori cesar preveč »na svojo roko«, ne pa skozi svoje ministre.

Rusko. Minister za vunanje zadeve grof Giers se še vendar-le povrne na svoje mesto, kajti zdravje se mu boljša in car ga ne pogreša rad, ker ima va-nj popolno zaupanje. — Z nemško državo sklepa se nova pogodba gledé na carino, ali pa se tudi sklene, to še ni gotovo, vendar pa verjetno.

Rumunsko. Kralj Karol ostane nekaj dnij na Dunaji ter ga ondi vsprejme cesar Franc Jožef v gostje.

Srbsko. Sedanje ministerstvo je liberalno in tako se ne čudi nihče, da so tudi volitve v obč. zastope postale za liberalce ugodne — nekaj, česar vlada sama ni mislila doseči. Skupščino skliče vlada še le koncem tega leta in ima torej vlada dovolj časa, da pomaga svoji stranki na noge.

Tursko. Ruski poslanik je izročil sultanu pismo, v katerem tirja ruska vlada 4 milj. odškodnine vsled zadnje vojske. To je dregnilo neljubo sultana, ker zna, da so drž. kase prazne, ne pa, kdo mu jih napolni, da izplača toliko dolga.

Afrika. Francoski general Dod še je v stiskah ter ne more vzeti sovražnih mest Kana in Dahomey, kakor je to obljubil. Sedaj se torej čaka, da dobi več vojakov iz domačije.

Amerika. Pri razstavi v Chicagu razstavi naša država raznovrstnih umetnih in trgovinskih stvari. Prostorí za-nje so že določeni in dovolj veliki.

Za poduk in kratek čas.

Spomini iz jutrovih dežel.

Piše F. S. Šegula.

(Dalje.)

Sedem pridig, a ne jedne slovanske! Žal, da je tako! Pridige se vse po tem uravnajo, kaki so navzoči romarji. Žal, da se razven Rusov, ki prihajajo res v nešteti množicah in večinoma borno ljudstvo, in Poljakov ostali Slovani tako malo zanimajo za sveto mesto. Lani (1888) pridigalo se je sicer tu tudi po poljsko.

Leta 1894 ali 1895 pa bom, če mi ljubi Bog še da zdravje, izdal oklic po vseh slovenskih pokrajinah, zbral bom veliko I. slovensko romarsko karavano (trumo) v Jeruzalem in če se ne najde spretniši, hočem biti tudi njeni spremljevalec. Ko bodo pa zadonele mile slovenske pesmice po ulicah Jeruzalemskega mesta, bode se slišala v cerkvi Božjega groba tudi slovenska pridiga! Omenjam pa vže sedaj to, da si posebno manj premožni vže sedaj začnejo skrbeti za potrebne zlate krone in bore vinarje.

XVII. Velika sobota. Tiho in mirno se vršijo katoliške ceremonije, tem ostudniši dozdeva se nam grški obred, ki ga imenujejo:

»Grški ogenj«.

Najprej mi je treba opisati prostor — pozorišče te ceremonije. Čez Božji grob je sezidana kapela, delo nekega ruskega mojstra, ki čisto prosta od vseh strani stoji, kakor n. pr. kapelica v cerkvi Marijeceljski. Čez kapelo Božjega groba sezidana je druga, okrogla velikanska kapela, na katero se opirajo vse druge stavbe n. pr. ruska cerkva »katolikon« s kamnom »na sredi sveta«, kakor verujejo Rusi, potem franciskanski, grški samostan itd. Čez ono veliko kapelo razprostira se ši-